

Wie één leven redt...redt de hele wereld

Deze zin komt uit de Talmud, maar ik ken hem vooral uit die intense en fantastische film:

'Schindler's List'

Deze film gaat over Oscar Schindler, een nazi in de Tweede Wereldoorlog, een zakenman die een potten-en pannenfabriek heeft in Polen en daarmee grof geld verdient.

Hij heeft eerst Poolse arbeiders, maar dan komt hij erachter dat Joden nog goedkoper zijn. Het gaat hem daarna nog meer voor de wind. Door allerlei gebeurtenissen begint hij zich echter steeds meer te realiseren wat voor een afschuwelijk en afgrijselijk lot de Joden wacht. Vanaf dat moment heeft hij maar één levensdoel: zoveel mogelijk Joden redden van deze genocide. Door ze te kopen, komen ze op een lijst: Schindler's List. Het zijn er ruim zeventienhonderd. Aan het eind van de film bedanken ze Schindler. Een ontroerende scene in de film, want ze bieden hem een ring aan, gesmeed met goud uit getrokken kiezen. Schindler wordt dan emotioneel en zegt dat hij nog meer mensen had kunnen redden: zijn mantel....twee mensen...de auto...tien mensen....nazi speldje....één mens...Als hij intens daarover huilt, komen alle zeventienhonderd door hem geredde mensen dichterbij en dicht om hem heen staan...als het ware één grote liefdesknuffel en zegt één van hen tegen Oskar Schindler: "Wie één leven redt, redt de hele wereld."

Zo belangrijk is een leven. Wat een prachtige gedachte!

Soms heb je namelijk van die momenten dat je denkt:

"Hoe komt het toch dat er niet meer mensen zijn die aangeraakt worden door die onuitputtelijke en fantastische "boodschap" van Gods liefde?"

"Waar blijft de jonge aanwas in onze kerk?"

Of de benauwende gedachte:

"Is het niet eigenlijk een druppel op een gloeiende plaat? " Of:

"Het is toch een illusie te denken dat mijn individuele geloofsleventje iets kan uitrichten tegen de onvoorstelbare destructieve krachten die de wereld steeds meer in hun greep lijken te krijgen? Kan en moet ik niet meer doen?"

En vul hier zelf je eigen twijfels maar in.....

Als je bevangen raakt door dat gevoel..... denk dan maar:

"Wie één leven redt, redt de hele wereld."

Ik heb het zo in een gedichtje verwoord:

***Soms ben ik blij
Dat ik verdrietig ben
En voel ik dat ik leef
Soms ben ik bedroefd
En uit dat met een lach
Zodat ik verder kan
Laat ik zo
Dat ene leven
Delen
Met jou
En jij
Met mij
Vanuit
Dat ene leven
Ons allemaal
Gegeven***